

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

K/7801.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére.

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§ (2) bekezdése alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok feltenni

Dr. Polt Péter
legfőbb ügyész úrhoz

“Mivel magyarázható az ügyészség fokozott érdeklődése egyes, polgári perben elhangzott tanúvallomások iránt?”

címmel. A választ az Országgyűlés ülésén kívül, írásban kérem.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

Tudomásomra jutott, hogy a Budaörsi Városi bíróságon, illetve a Pesti Központi Kerületi Bíróságon folyamatban volt polgári peres eljárásban (13.P.22.280/2001., illetve 29.P.85.138/2001.számon) tett tanúvallomása miatt néhány megidézett tanút büntetőeljárás alá vontak hamis tanúzás, illetve hamis tanúzásra való felbujtás gyanújával (a büntetőeljárás Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatali száma: Nyom. 240/2003.). Előre kívánom bocsátani, hogy magam is csak közvetett és hiányos információkkal bírok, így például az sem világos, hogy hivatalból, vagy egyes jobboldali körök, illetve politikusok kezdeményezésére indult a büntetőeljárás. Megjegyzem, hogy a felperes Demeter Dénes – a volt titkosszolgálatokat felügyelő miniszter, Demeter Ervin édesapja – már a polgári per során tett ugyan megjegyzést büntető eljárás indítási szándékáról: vajon ezt a fenyegetését váltotta volna be?

Bár a büntetőügyben jómagam nem vagyok érintett, az előzménynek tekinthető polgári ügyben alperesként érintett voltam, ezért a konkrét ügybe semmiképpen nem kívánok beavatkozni. Ugyanakkor a büntetőeljárásban információim szerint olyan jelenségek voltak

tapasztalhatók, amelyek közérdekűnek tekinthető kérdéseket vetnek fel, és amelyeket ezért szükségesnek tartok feltenni Önnek is.

Először is az alapügynek tekinthető polgári per esetén – a személyhez fűződő jogokkal kapcsolatos esetről előforduló fordított bizonyítási teherből következően – a bíróság ítélete csak arra vonatkozik, hogy a vizsgált állítás mellett az alperes által prezentált bizonyítékok és tanúk nem győzték meg kétséget kizáróan az alperes állításának alaposságáról. Ez tehát nem jelenti azt, hogy az alperest erősítő tanúk tudatosan és bizonyíthatóan hamis tanúzást követtek volna el.

Egyébként mivel a tanúvallomások nem büntető- hanem polgári perben történtek, ezért nézetem szerint talán nem is bírhatnak akkora jelentőséggel, mint ami esetleg alapvető jogokat is érintő büntetőügyben előfordulhatott volna. Ráadásul a polgári per a felperes pernyertességével feleződött be, tehát az alperest megerősítő tanúvallomások nem befolyásolták érdemben az ügy kimenetelét. Megjegyzem, ezért is furcsállom az ügyészség fokozott érdeklődését és aktivitását a polgári perben elhangzott tanúvallomások iránt.

Egyébként sem világos, hogy hogyan vélhette bizonyíthatónak az ügyészség, hogy a tanúk tanúvallomása teljes egészében hamis volt, azt tudatosan hamisan tették, sőt még azt is, hogy amit állítottak annak ellenkezője minden kétséget kizárólag bizonyítható.

Ha pedig a tényállás minden elemét, a bűnösséget és a korábbi tanúvallomások ellenkezőjét nem tudja az ügyészség minden kétséget kizáróan bizonyítani, akkor miért érezte szükségesnek az ügyészség egy polgári per tanút gyanúsítottként büntetőeljárás alá vonni. Őszintén remélem, hogy a háttérben nem húzódnak meg politikai motivációk, illetve esetleg egyes magas rangú ügyészségi vezető(k) jobboldali körökhöz és politikusokhoz fűződő korábbi (?) kapcsolata. Ha mégis ez lenne a helyzet, úgy azt gondolom, hogy megengedhetetlen lenne egyszerű embereket politikai „boszorkányüldözés” áldozatává tenni.

Végezetül megemlíteném, hogy míg emlékezetem szerint az említett tanúk állításai a tárgyalás során lényegében igazolást nyertek, addig éppen a felperes egyes állításainak hamisságát állapította meg a bíróság, amely miatt szankciót is rótt ki rá rosszhiszemű pervezetés miatt. Ezek után meglehetősen visszásnak és a törvény előtti egyenlőség elvével

nehezen összeegyeztethetőnek tartom, hogy mégsem a bíróság előtt valótlanságot állító felperest gyanúsították meg hamis tanúzással.

Kérdezem tehát a Tisztelt Legfőbb Ügyész Urat az alábbiakról:

1. **Milyen alapon és indíttatásból tartották fontosnak egy polgári peres eljárás tanúi ellen büntetőeljárást indítani, gyanúsítottként kihallgatni?**
2. **Tipikusnak mondható-e, hogy a polgári per vesztes alperesének tanúit rögtön hamis tanúzás gyanújával büntető eljárás alá vonják, sőt - a gyanút alaposnak találva, annak hitelt adva – gyanúsítottként hallgatják ki őket?**
3. **Ilyen alapon miért nem indítottak eljárást a bíróság előtt valótlanságot állító felperes ellen?**
4. **Valóban alappal feltételezni lehet, hogy a polgári perben tett tanúvallomások nem csak nem voltak elegendőek a bizonyításhoz, de teljesen, tudatosan, és bizonyíthatóan hamisak is voltak?**
5. **Valóban megalapozottan indították az eljárást és gyanúsították meg a tanúkat, vagy csak hivatali túlkapásról, a tanúk zaklatásáról van szó?**
6. **Vajon nem politikai motivációjú bosszúról, megfélemlítésről, boszorkányüldözésről van-e szó, amely mögött esetleg bizonyos személyek – talán nem csak hajdani – fideszes kötődéssel bíró magas beosztású tisztségviselők állnak?**

Várom válaszát!

Budapest, 2003. december 16.

2003 DEC 18.

Tisztelettel:

Keller László
Magyar Szocialista Párt